

Ἐσάρχη μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κίμμεαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΒΑΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ 'ΠΑΛΙΑ' ΘΡΩΠΟΥ' καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 ὄρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα 15 ὄρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονον καὶ πολίτου τυπóνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρῶνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀνάστα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 14 Μαρτίου 1888

Ἀριθ. 140+138+70

Ἔχετε καὶ αὐριον φύλλο

Ὅταν

ὁ Λαὸς ἐμεῖς ὅλος χαλούσκει τὸν κόσμον στὸ πέσιμο τοῦ Πετρελαίου, αὐτὸς μὲ κείνο τὸ ἐγγλέζικο γαϊδουρινὸ πείσμα, ἔγραψε στὴν Ὠρα του, πῶς εἴμαστε χαμάλιδες ὅλοι ἢ Ἀθήνα καὶ ὁ Περαιῶς ἐκτὸς ἐκείνων ποῦ μὲ ἰητουϊκὴ μπιρμπατιά γέλασε καὶ πῆρε τῆς ὑπογραφῆς των στὴ διαβόητη ἐκείνη δὴλωσι, τώρα, χθὲς ὅμως μὲ τὴν ἴδρα του κακὴ του Ὠρα μᾶς κλακεύει, καὶ μᾶς λέει πῶς, ἀπὸ μᾶς τὸ κυρίαρχο Λαὸ ἐξαρτᾶται ὅλη ἡ τύχη τῆς πατρίδος, καὶ νὰ προσέξουμε ποῦ θὰ δώσουμε τὸν ψῆφόν μας.

Ἦτανε ὅμως διόλου περιττὸ νὰ μᾶς τὸ ἐνθυμίσῃ αὐτὸ διότι τὸν ἔχομε ὑπ' ὄψιν, καὶ τὰ σφαιρίδιά μας θὰ σφυρίζουν τῆς κάλπαι; τῆς ὑπουργικαῖς σὰν φεῖδια μαῦρα ποῦ θὰ τὸν φᾶν.

Τώρα γινήκαμε κυρίαρχοι Λαὸς, τώρα καλακεύαμε, τώρα ρουτρέτια, τώρα ὑποσχέσεις, τώρα θυσίαι: σ' ὅτους προσποιούνται πῶς τάχα εἶναι μὲ τὰ μούτρα του, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί λύσσα βράζει στὰ στήθια των, ἀπεναντίας δὲ δὲν ἀφῆσε κάθε μέσο καὶ δὲν ἀρίνει μὲ τὸ ὁποῖο νὰ θέλῃ νὰ ἐξοντώσῃ ἂν ᾖ δυνατὸν καὶ τὸν τελευταῖο πολίτη ποῦ ἐκφράζει ἐλευθεροτὸ φρόνημά του.

Ἀγριώτερη κυβέρνησις καὶ πῶς δεσποτικὴ δὲν εἶχε μεταγίγη ποτέ.

Τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοὺς ἀντικατέστησε μὲ τὸ αἶτι ντοῦά του.

Στενάζουν ὅλοι οἱ καταστηματαρχαὶ καὶ κλαῖνε ἀκόμα πῶς νὰ πληρώσουν τοὺς Καλλιγούλικους φόρους, ἐνῶ ἡ ἐργατικὴ τάξις ψοφᾷ τῆ; πείνας χωρὶς δουλειά.

Κατέβα, κάτω, Πετρελαῖε, καὶ ρώτησε καὶ ζήτησε ἂν ὑπαρξῆς ποτέ εἰς τὴν Ἑλλάδα τόση δυστυχία, ποῦ λὲς καὶ εἴμαστε νεκρωμένοι.

Ἔχεις, λὲς τὴν Μεγάλῃ ἰδέα νὰ βάνῃς εἰς ἐνέργεια καὶ μάλιστα μὲ τὴν Ἀουστρία, τὸ θηρίον αὐτὸ τὸ δικέφαλον ποῦ θέλει νὰ φάῃ ὅλη τὴν Ἀνατολή, τὴν Ἀουστρία, ποῦ τόσο

εἶναι ἐντυπωμένη εἰς τὴν καρδιά μας, ὥστε τοὺς ἀθλιεστέρους ἀνθρώπους κατάντησε νὰ τοὺς ὀνομάζουμε Ἀουστριακοὺς.

Μεγάλῃ ἰδέα. Ναι, μάλιστα, καλὴ εἶναι ἡ μεγάλη ἰδέα, ἀλλὰ ἀφοῦ μᾶς κατὰστρεψες ἀπὸ τώρα, δὲν μᾶς λὲς μὲ τί δύναμι θὰ κάνωμε αὐτὴ τὴ μεγάλη ἰδέα σου ποῦ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ μιὰ μεγάλη κουταμάρα.

Ἐνόμιζε; ὡς χτὲς πῶς ἡ Ἑλλάδα σου δόθηκε τσιφλίκι νὰ τὸ τρυγᾷ; σὰν τύραννος, ἀλλὰ τώρα κατέβασες τ' αὐτιά σου καὶ θὰ σοῦ κατεβάσῃ ὁ Λαὸς ὡς τὴ μύτη.

Μᾶς κατὰστρεψες καὶ δὲν ξέρομε ποῦ νὰ κλίνομε πλέον τὴν κεφαλή, ἀλλὰ τώρα σηκώσαμε κεφάλι, καὶ θὰ παλλέψωμε κεφάλι μὲ κεφάλι σὰν τὰ μανάρια, καὶ θὰ δοῦμε ποιὸς θὰ σπάσῃ τοῦ ἄλλουνοῦ.

Καὶ σοῦ τόχομε καὶ ἀπὸ τώρα σπασμένο.

Καὶ ἐκεῖνος

ὁ προχθεσινὸς σεισμὸς ποῦ κλόνησε τὴν Ἀθήνα μὲ ἄγρια βοή ἦτανε γιὰ σένα Πετρελαῖε κακὸς οἰωνός, διότι ἡ βοή του εἶναι ἡ βοή καὶ τὸ γογκητὸ τοῦ κόσμου, καὶ τὸ κλόνημά του τὸ κλόνημα ποῦ σοῦ δίνομε τώρα ἐμεῖς.

Καὶ μάθε ὅτι τὸν εἶχα παραγγεῖλει ἐγὼ ἐκείνη τὴ βραδεῖα εἰς τὸ ἐργαστάσιον τοῦ Τζῶν, καὶ ὅταν ἐρχόμουν ἀπὸ τὸν Περαιῶν, ἐν χαλασμῷ Κυρίου, ἐν μέσῳ ζήτω καὶ τραγουδιῶν ξέχασα καὶ ἔβανα τὸν μισὸ σεισμὸ μόνον σὲ ἐνέργεια ἀλλοιῶς θὰ ἔβλεπες ποῦ θὰ πῆγαιναν παλάτια, ὑπουργεῖα τὸν κατήφορο.

Ἄλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι τόσο σκληρός, καὶ ἂν σοῦ ἔβανα τὸν μισὸ σεισμὸ προχτὲς, ἐπιφυλάττομαι νὰ σοῦ βάνω καὶ τὸν ἄλλον μισὸ μεθύριο ποῦ ἔχω παραγγεῖλει στοῦ Βασιλειάδου, αὐτὸς δὲ θὰ ἦναι μονομερὴς ἡγουν σου ἐπιτόπιος, τοῦτ' ἔστιν ἐκεῖ κοντὰ στὸ σπῆτι σου καὶ κάτι παρακάτω καὶ κάτι παραπάνω. Περιμένέ τον.

Μὰ

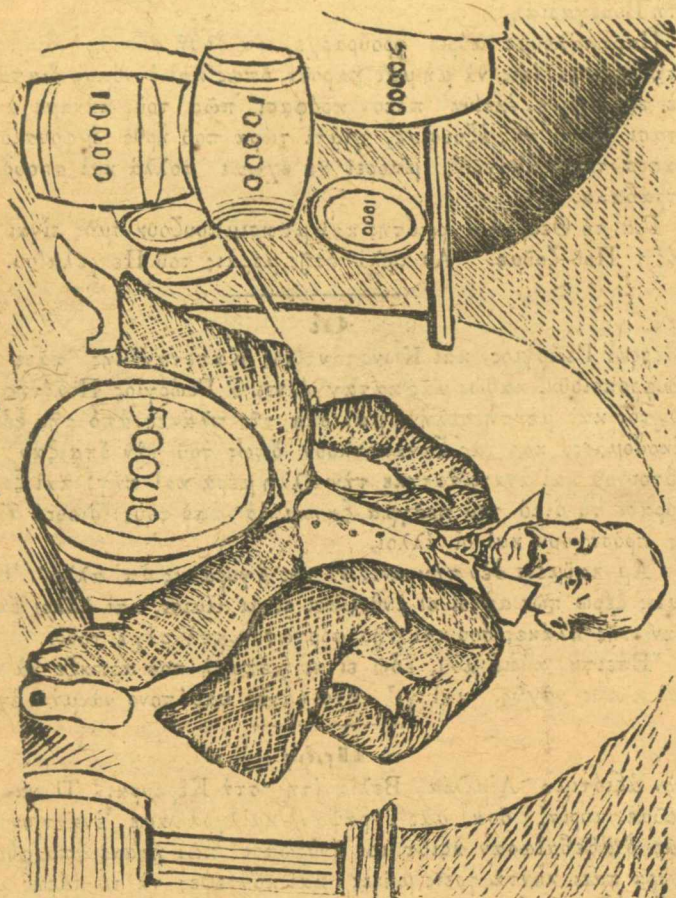
δὲν ντρέπεστε πλέον κύριε Τρικούπη, νὰ μιλήσωμε καὶ λίγο σπουδαῖα, δὲν ντρέπεσαι νὰ ἔχῃς ἐκείνον τὸν ἐλεεινὸν καὶ

Ευρέθηκε

Ένα μαντυλάκι με ένου; άπομάχου την άπομαχική σύνταξη μέσα του . . . και άς πάη στο μαγαζί του Ριζόπουλου νά την πάρη όπου και την άρησαν, και ν' άφήση και μιá κιά κρασί για τά παιδιά.

Έκεί τώρα είναι εν τή δόξη μου

Πρός

τόν μοίραρχον Περαία κύριον κύριον Χρυσάφην. Κρίμα που είμαστε και συμπολίτες, και μου έλεγες όταν ήσουν άκόμα με τά τρία και φαινόσουνά τότο εύγενής, πώς όλη ή χωροφυλακή είναι βάνκυση, και άρχεια και φαύλη, και ότι σύ έκτελούσες; τό καθήκόν σου και γι' αυτό δεν σε προβίβαζαν, τώρα λοιπόν που προβιβάστηκες πούνε ή πρώτες σου υποσχέσεις, πώς έγινες; σύ ό Χρυσάφης; μέσα στη μέση του Περαία μασιμπουζούκοι.

Έπήγες στον κκακστηματήρη 'Αθ. Κρααδήμο άν γενίτσαρος και άρχισες στής χαστουκές τους ανθρώπους και τους έσουρνες; νά τους πά; και μέσα με χιλιας κουστοδιας που άκουσε και είδεαυτό τό συμβάν όλος ό Περαία; και έφριξε.

Αυτά περιμέναμε από σενα; Και άν αυτά άποτολμάς και κάνεις στον Περαία, τί θηρία θά ήσουνά άν ήσουνά σε κήμια άλλη έπαρχία;

Είλε τίποτα ή άνάκρισι με τον άνθρωπο, έτρεπε νά τον προσκαλέσης; άν άνθρωπος και νά τον ρωτήσης τί τρέχει, και όχι έτσι στα καλά κήθόμενα έντιμο πολίτη και καταστηματάρχη νά μπατσίσης.

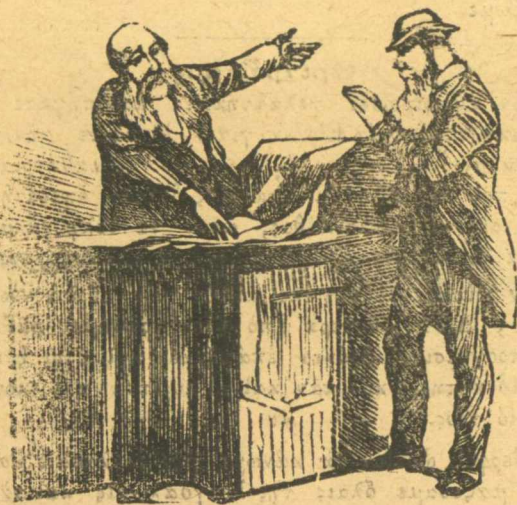
Λυπούμαι πολύ, που σύ ό Χρυσάφης, κατάντησες νά λησμονήσης τί θέσι σου, και νά φθάσης σε θέσι τραμπούκου. Τώρα θά μετάνοίωσες; βίβλικη, αλλά, ούκ έστιν εν τώ άδει μετάνοια. 'Ο; και σύ τυραννίσκος; και σε έβλεπαν και οι ξένοι άξιωματικοί των ξένων πλοίων και σε έλεεινολογοούσαν.

Δέν μπάς; νά σε στείλωμε στο Γενίτσαρχώρι διοικητή;

Όσοι

και όσαι; θέλετε νά έχέτε των κεφαλιών σας; τά μαλλιά έκεί που είναι και άγαπάτε τά βεγγαλικά, σάς λέμε λοιπόν, ότι τά μόνα γνήσια φτεάνουν ό Ν. Κοντός και Α. Μελλάς και πουλούνται στο καπνοπωλείο του κ. Νταμαλάκη, στη παλικά

άγορά, και εις του Χρήστου Πασχάλη παντοπόλου στη Νεάπολι, και εις τό καπνοπωλείον του 'Αντωνίου Σαράφηνλου, στα Χαφτεία και εις τον καπνοπόλη Π. Γ. Παπαγεωργίου άπό πάνω άπό τό μεγάλο μοναστήρι. Λοιπόν έκεί, όσοι θέλετε νά ήστε στα σίγουρα. Δέχονται και παραγγελιας.

Μεταξύ χρυσογαδάρων.—Θά φουρίρη τώρα λίγο ή κάσα του Καλλιγά μας, άρχισε άπό τώρα με τή χούφτη.

—Μή χάνεσαι, και άν ξανάρθη βουλευτής πάλι άπό τό σβέρκο του χαμάλη λαού θά τά βγάνη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστοποιώ τοίς φίλοις μου ότι άπό τινος κατήκησα εις τήν οικίαν Γλίνη επί τής όδοϋ Αϊόλου και άπέναντι του ξενοδοχείου τής Μασσαλίας ή του φωτογραφείου Μπραϊτου οι βουλόμενοι νά με τιμήσωσι κατ'οίκον θά μ' εύρίσκωσιν έκεί καθ'έκαστην

Ό συμπολιτης και γίλος σας.

Άγάθων Δαλέκος.

Τό

Δικαστήριον των εν 'Αθήναις πρωτοδικών διά τής όπ' αριθμόν 681 ε. ε. άποφάσεως του έκέρυξε θετόν υϊόν ήμών τό έκκετ ή παιδα Μιχαήλ, δι άπό τής γηπιακής του ηλικίας ανατρέφομεν παραλαβόντες εκ του εν 'Αθήναις Βρεφοκομείου, καθιστώμεν δε αυτόν και μόνον κληρονόμον μας. 'Εν Πειραιεί τήν 23 Μαρτίου 1882. Ι. Ν. Ανδριώτης και Φανιώ Ιωαν. Ανδριώτου.

Σημ. Πα.Ι. Γειά σου 'Ανδριώτη και ό Θεός νά σε φωτίζη τέτοιαις νά κάνης πάντα άγαθοεργιας, δεν με υιοθετάς και μένα νά λείψω, άδερφέ άπό τά τόσα βάσανα.

Ό ξυπόλυτος πάει κι' αυτός για ρουσφέτια.

Ό κύριος

'Ιάκωβος, 'Αλαγιάννης άνοιξεν εις τούς 'Αμπελοκήπους Παντωτών ειόν νά Ξενοδογηϊον με όρατα κρασιά και φαγητά λαμπρά κρέα και ζεστή. 'Όσο πιστοί λοιπόν ζήξα; και γηθήτε του